

Selçuk Üniversitesi
Dilek Sabancı Devlet Konservatuvarı
Sahne Sanatları Bölümü
Tiyatro Ana Sanat Dalı
2025-2026 Konservatuvar Giriş Sınavı Zorunlu Parça

(Erkek – Dram)

Oyun Adı: Hamlet

Yazar: William Shakespeare

Çeviren: Orhan Burian

Hamlet:

Şimdi yalnızım. Ah, ben ne âdi, ne satılmış kölenin biriyim! Utanmaya değmez mi: şu oyuncu şurada yalandan, bir heyecanın hayaline kapılıp, muhayyilesinin uydurduğu şeye kendini o derece inandırdı ki, acısından bütün yüzü soldu. Gözleri yaş dolu, kendi perişan, sesi hıçkırıklar içinde, hali -her hareketiyle- hayal ettiklerine uygun. Hem de bütün bunlar bir hiç için! Hekabe onun nesi, Hekabe'den ona ne ki öyle gözyaşı döksün? Coşmak için onda benim sebeplerim olsaydı ne yapardı kim bilir? Sahneyi gözyaşına boğar; herkesin kulağını korkunç bir hitabeyle yırtardı; suçluyu çıldırtır, suçsuzu dehşete düşürür, cahili şaşkın ederdi; görüp işitenleri gerçekten hayretlere salardı. Hâlbuki ben sersem, mayası bozuk herif, sade rüyalarda mevcut insanlardanmışım gibi, gayem gerçekleşmeden, eriyip ortadan siliniyorum; bir şey de diyemiyorum –hatta malına, en aziz canına meluncasına kastedilmiş bir kral için bile. Bir korkak mıyım ben ne? Kim bana alçak diyor? Kafamı yaran kim? Sakalımı çekip yüzüme vuran, burnumu sıkan kim? Sözüme yalan deyip ağzıma tıkan kim? Bana böyle yapan kim? Ah, kahrolası ben bunu hak ettim. Belli ki yufka yüreklinin biriyim; kötülüğü pahalıya mal edecek kin bende noksan. Yoksa şimdiye kadar çoktan bu herifin bağırsaklarını deşer, gökteki çaylaklara yem diye verirdim. Kanlı zampara, habis! Nedamet bilmez, hain ruhlu, zevk düşkün, soysuz alçak! Ah, intikam! Ben de ne eşeğim ama! Sevgili babası öldürülen bir oğul, cennetin de cehennem de öç almaya sevk ettikleri ben, kâhpeler gibi, lafla derdimi döküyor; sokağa düşmüş kadınlardan, aşçı yamaklarından farksız, küfürbazlığa kalkıyorum! Tüh, yazıklar olsun! Artık zihnimi işletmeli!